

Quartett (Luca Francesconi)

On passa l'acció

L'acció se situa en els ambients aristocràtics del París del segle XVIII.

Personatges

Marquesa de Merteuil
Vescomte de Valmont

Resum argumental

Acte únic

La marquesa de Merteuil espera el vescomte de Valmont, el seu antic amant, que en els darrers temps ha semblat que tornava a interessar-se per ella. Merteuil s'ha mostrat distant, però els seus sentiments envers ell són contradictoris.

Entra Valmont i enceten una conversa en què un i altre es provoquen amb ànim de ferir-se. Valmont està convençut que la marquesa segueix enamorada d'ell i li confessa que se sent atret per madame de Tourvel, una dona casada i fidel al seu marit.

Ella reacciona amb ràbia i per engelosir-lo diu que té un nou amant, bell i jove. També se sent dolguda perquè voldria que Valmont es convertís en amant de Cécile de Volanges, la seva neboda, jove i verge, que acaba de sortir del convent.

Valmont reflexiona sobre la fugacitat del temps i sobre la fascinació cap als cossos joves, que ells dos ja no tenen. La marquesa també manifesta el seu terror per la decadència del cos. Els dos personatges continuen la conversa que revela la perversió sexual que dóna sentit a la seva vida.

El vescomte creu que la jove Cécile és una presa massa fàcil per a ell, però finalment accepta seduir-la. Merteuil els presentarà l'endemà a l'òpera.

Inicien un joc en què Merteuil fingeix ser Valmont, que intenta seduir la marquesa de Tourvel, rol que adopta Valmont. L'escena de seducció continua i va pujant de to, fins que Valmont (en realitat Merteuil) venç les resistències de Tourvel (en realitat Valmont). La convenç dient-li que deixarà la seva anterior vida de llibertí. També li parla de l'amor sincer que sent per ella, cast i molt diferent del que l'inspira la libidinosa Cécile de Volanges que, segons diu, el persegueix.

Per un moment, Valmont i Merteuil deixen d'actuar.
El vescomte confessa que podria acostumar-se a ser dona.
"Tant de bo jo pogués", respon la marquesa.

Reprenen el joc de rols, intercanviant els personatges.
Ara Valmont s'interpreta a si mateix
i desplega els seus dots de seductor cap a Cécile de Volanges,
paper assumit per Merteuil.
La jove (en realitat Merteuil) es mostra casta
davant les paraules obscenes de Valmont.

El vescomte confessa que ha aconseguit seduir madame de Tourvel.
Interrompen per segona vegada el joc
i tornen a confrontar-se, cada vegada amb més hostilitat,
en un procés de destrucció mútua.

Ara Valmont interpreta el paper de madame de Tourvel,
decidida a suïcidar-se, avergonyida d'haver-se entregat a Valmont.
Portant la ficció al límit, Merteuil, en el rol de Valmont,
li ofereix una copa de vi enverinat a Tourvel (en realitat Valmont).
El vescomte la beu i mor als peus de Merteuil.
El joc de rols ha acabat.

Merteuil evoca el parlament d'Ofèlia de la *Màquina Hamlet*
de Heiner Müller, en què aquesta destrueix la seva casa,
els seus objectes, crema els vestits, s'arrenca el cor
i surt al carrer coberta de sang.

Els textos de Lectura Fàcil segueixen
les directrius internacionals de l'IFLA
(International Federation of Library Associations
and Institutions) quant al llenguatge, el contingut
i la forma, a fi que tothom els pugui entendre.
L'Associació Lectura Fàcil ha fet aquesta versió en Lectura Fàcil.